Nitya नित्य

கர்வா சௌத் விரதக் கதை

करवा चौथ व्रत कथा

கர்வா சௌத் விரதக் கதையை கர்வா சௌத் மாலையில், நிலவு உதிக்கும் முன், சுமங்கலிகள் படிக்கிறார்கள் அல்லது கேட்கிறார்கள். முக்கியக் கதை வீராவதியுடையது: ஏழு அண்ணன்கள் போலி நிலவைக் காட்டி அவள் விரதத்தைக் கலைக்க, அவள் மீண்டும் முழு நம்பிக்கையோடு விரதம் இருந்து கணவனைத் திரும்பப் பெற்றாள். சிறிய இரண்டாவது கதையில் கர்வா என்ற கற்புடைய பெண் தன் கணவனை முதலையிடமிருந்து காப்பாற்றுகிறாள்.

வீராவதி · *1*

ப³ஹுத் புராநே ஸமய் கீ பா³த் ஹை। ஏக் நக³ர் மேம் ஏக் ஸாஹுகார் ரஹதா தா²। உஸகே ஸாத் பே³டே தே² ஔர் ஏக் பே³டீ, ஜிஸகா நாம் வீராவதீ தா²। ஸாதோம் பா⁴ஈ அபநீ இகலௌதீ ப³ஹந் கோ ப³ஹுத் ப்யார் கரதே தே² ஔர் உஸே கி²லாஏ பி³நா கு²த்³ கா²நா நஹீம் கா²தே தே²।1॥

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு நகரத்தில் ஒரு வணிகர் வாழ்ந்தார். அவருக்கு ஏழு மகன்களும் வீராவதி என்ற ஒரே மகளும் இருந்தனர். ஏழு சகோதரர்களுக்கும் தங்கை என்றால் உயிர். அவள் சாப்பிடாமல் அவர்கள் ஒருநாளும் சாப்பிட்டதில்லை.

வீராவதி · 2

வீராவதீ கா விவாஹ் ஹுஆ। விவாஹ் கே பா³த்³ ஜப்³ பஹலா கரவா செளத்² ஆயா, தப்³ வஹ் அபநே மாயகே மேம் தீ²। உஸநே அபநீ பா⁴பி⁴யோம் கே ஸாத்² ஸுப³ஹ் ஸே நிர்ஜல் வ்ரத் ரகா²। தி³ந் ப⁴ர் ந குச்² கா²யா, ந பாநீ பியா।2॥

வீராவதிக்குத் திருமணம் ஆனது. திருமணத்துக்குப் பின் முதல் கர்வா செளத் வந்தபோது அவள் பிறந்த வீட்டில் இருந்தாள். அண்ணிகளோடு சேர்ந்து விடியற்காலை முதல் நீர்கூட அருந்தாத விரதம் இருந்தாள். நாள் முழுவதும் எதுவும் உண்ணவில்லை, தண்ணீரும் குடிக்கவில்லை.

வீராவதி · 3

ஶாம் ஹோதே-ஹோதே பூ⁴க்² ஒளர் ப்யாஸ் ஸே வீராவதீ பே³ஹால் ஹோ க³ஈ। பா⁴ஈ க⁴ர் லௌடே தோ ப³ஹந் கோ முரஜா²யா ஹுஆ தே³க²கர் உநஸே ரஹா நஹீம் க³யா। உந்ஹோம்நே கஹா, “ப³ஹந், குச்² கா² லோ।” வீராவதீ போ³லீ, “ஆஜ் கரவா செளத்² ஹை। சாந்த்³ கோ அர்க்⁴ய தே³கர் ஹீ கா²ஊங்கீ³।”3॥

மாலைக்குள் பசியாலும் தாகத்தாலும் வீராவதி சோர்ந்துபோனாள். வீடு திரும்பிய அண்ணன்கள் வாடிய தங்கையைப் பார்த்துத் தாங்க முடியாமல், “தங்கச்சி, ஏதாவது சாப்பிடு” என்றார்கள். “இன்று கர்வா செளத். நிலவுக்கு அர்க்கியம் தந்த பிறகுதான் சாப்பிடுவேன்” என்றாள் வீராவதி.

வீராவதி · 4

சாந்த்³ நிகலநே மேம் அபீ⁴ ப³ஹுத் தே³ர் தீ²। பா⁴இயோம் நே ஏக் உபாய் ஸோசா। ஸப³ஸே சோ²டா பா⁴ஈ தூ³ர் ஏக் பீபல் கே பேட்³ பர் சட்⁴ க³யா ஒளர் உஸநே தீ³யா ஜலாகர் ச²லநீ கீ ஓட் மேம் ரக்² தி³யா। தூ³ர் ஸே வஹ் ரோஶநீ ஐஸீ லக³தீ தீ², ஜைஸே சாந்த்³ நிகல் ஆயா ஹோ।4॥

நிலவு உதிக்க இன்னும் வெகு நேரம் இருந்தது. அண்ணன்கள் ஒரு உபாயம் செய்தார்கள். கடைசி அண்ணன் தூரத்தில் இருந்த ஒரு அரச மரத்தில் ஏறி, விளக்கை ஏற்றிச் சல்லடைக்குப் பின்னால் வைத்தான். தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் அந்த ஒளி நிலவு உதித்தது போலவே தெரிந்தது.

வீராவதி · 5

பா⁴ஈ ப³ஹந் கே பாஸ் ஆஏ ஔர் போ³லே, “தே³கோ², சாந்த்³ நிகல் ஆயா ஹை। அர்க்⁴ய தே³ தோ³।” பா⁴பி⁴யோம் நே உஸே ஸமஜா²நா சாஹா கி யஹ் சாந்த்³ நஹீம் ஹை, பர் போ⁴லீ வீராவதீ நே பா⁴இயோம் கீ பா³த் மாந் லீ। உஸநே உஸ் ரோஸநீ கோ அர்க்⁴ய தி³யா ஔர் கா²நா கா²நே பை³ட்² க³ஈ।5॥

“பார், நிலவு வந்துவிட்டது. அர்க்கியம் கொடு” என்றார்கள் அண்ணன்கள். அது நிலவு இல்லை என்று அண்ணிகள் சொல்ல முயன்றார்கள்; ஆனால் வெகுளியான வீராவதி அண்ணன்களின் சொல்லையே நம்பினாள். அந்த ஒளிக்கு அர்க்கியம் தந்து சாப்பிட உட்கார்ந்தாள்.

வீராவதி · 6

பஹலே கௌர் மேம் பா³ல் நிகலா। தூ³ஸரே கௌர் பர் உஸே சீ²ங்க் ஆ க³ஈ। தீஸரா கௌர் உடா²யா ஹீ தா² கி ஸஸுரால் ஸே க²ப³ர் ஆஈ கி உஸகே பதி அப்³ இஸ் ஸம்ஸார் மேம் நஹீம் ரஹே।6॥

முதல் கவளத்தில் ஒரு முடி இருந்தது. இரண்டாம் கவளத்தில் தும்மல் வந்தது. மூன்றாவது கவளத்தை எடுத்ததுமே, புகுந்த வீட்டிலிருந்து அவள் கணவர் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி வந்தது.

வீராவதி · 7

வீராவதீ ரோதீ-பி³லக²தீ ஸஸுரால் பஹுஞ்சீ। உஸீ ராத் இந்த்³ர கீ பத்நீ, தே³வீ இந்த்³ராணீ, த⁴ரதீ பர் ஆஈம்। வீராவதீ நே உநகே சரண் பகட்³ லிஏ ஔர் பூசா², “மேரே ஸாத்² ஐஸா க்யோம் ஹுஆ?” இந்த்³ராணீ நே கஹா, “துமநே அஸலீ சாந்த்³ தே³கே² பி³நா வ்ரத் கோ²ல் தி³யா। தும்ஹாரே பா⁴இயோம் நே ப்ரேம் மேம் ஆகர் துமஸே ச²ல் கியா தா²।”7॥

அழுதுகொண்டே வீராவதி புகுந்த வீட்டுக்குச் சென்றாள். அன்று இரவே இந்திரனின் மனைவியான இந்திராணி தேவி பூமிக்கு இறங்கி வந்தாள். வீராவதி அவள் பாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, “எனக்கு ஏன் இப்படி நடந்தது?” என்று கேட்டாள். “நீ உண்மையான நிலவைப் பார்க்காமலேயே விரதத்தை முடித்தாய். பாசத்தால் உன் அண்ணன்கள் உன்னை ஏமாற்றினார்கள்” என்றாள் இந்திராணி.

வீராவதி · *8*

இந்த்³ராணீ நே ஆகே³ கஹா, “அப்³ பூரே வர்ஷ ஹர் மஹீநே கீ சௌத்² கா வ்ரத் ஸ்²ரத்³தா⁴ ஸே ரகோ²। அக³லே கரவா சௌத்² பர் பூரே நியம் ஸே வ்ரத் கரோ ஔர் அஸலீ சாந்த்³ கோ அர்க்⁴ய தோ³। தப்³ தும்ஹாரா ஸுஹாக்³ லௌட் ஆஏகா³।”8॥

இந்திராணி மேலும் சொன்னாள்: “ஒரு வருடம் முழுவதும் ஒவ்வொரு மாதச் சதுர்த்தி விரதத்தையும் நம்பிக்கையோடு இரு. அடுத்த கர்வா சௌத் அன்று முறைப்படி விரதம் இருந்து உண்மையான நிலவுக்கு அர்க்கியம் கொடு. அப்போது உன் மாங்கல்யம் திரும்பக் கிடைக்கும்.”

வீராவதி · *9*

வீராவதீ நே கிஸீ கோ அபநே பதி கா தா³ஹ்ப-ஸம்ஸ்கார் நஹீம் கரநே தி³யா। வஹ் பூரே வர்ஷ உநகே பாஸ் பை³ட²² ரஹீ, உநகீ ஸேவா கரதீ ரஹீ ஔர் ஹர் மஹீநே கீ சௌத்² கா வ்ரத் ரக²தீ ரஹீ। மந் ஹீ மந் வஹ் கரவா மாதா கா ஸ்மரண் கரதீ ரஹதீ தீ²।9॥

வீராவதி தன் கணவருக்கு ஈமச்சடங்கு செய்ய யாரையும் விடவில்லை. ஒரு வருடம் முழுவதும் அவர் அருகிலேயே அமர்ந்து பணிவிடை செய்தாள்; ஒவ்வொரு மாதமும் சதுர்த்தி விரதம் இருந்தாள். மனதுக்குள் எப்போதும் கர்வா மாதாவை நினைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

வீராவதி · *10*

பி²ர் கரவா சௌத்² ஆயா। இஸ் பா³ர் வீராவதீ நே ஸுப³ஹ் ஸே நிர்ஜல் வ்ரத் ரகா², ஶாம் கோ கரவா ப⁴ரகர் கௌ³ரீ மாம் கீ பூஜா கீ ஔர் கதா² ஸுநீ। ஜப்³ அஸலீ சாந்த்³ நிகலா, தப்³ உஸநே ச²லநீ ஸே சாந்த்³ கோ தே³கா² ஔர் அர்க்⁴ய தி³யா।10॥

மீண்டும் கர்வா சௌத் வந்தது. இந்த முறை வீராவதி விடியற்காலை முதல் நீர்கூட அருந்தாமல் விரதம் இருந்தாள். மாலையில் கர்வாவை நிரப்பிக் கௌரி அன்னையைப் பூஜித்து, கதை கேட்டாள். உண்மையான நிலவு உதித்ததும் சல்லடை வழியாக நிலவைப் பார்த்து அர்க்கியம் கொடுத்தாள்.

வீராவதி · *11*

உஸகீ ஸச்சீ ஸ்ரத்³தா⁴ ஸே கரவா மாதா ப்ரஸந்ந ஹுஈம்। உநகே ஆஸீர்வாத்³ ஸே வீராவதீ கா பதி ஜஸே உட்² பை³டா², ஜைஸே க³ஹரீ நீந்த்³ ஸே ஜாகா³ ஹோ। கஹதே ஹைம், தபீ⁴ ஸே ஸுஹாகி³நேம் யஹ் வ்ரத் பூரே நியம் ஸே ரக²தீ ஹைம் ஒளர் சாந்த்³ கோ தே³க²கர், அர்க்⁴ய தே³கர் ஹீ வ்ரத் கோ²லதீ ஹைம்।11॥

அவளது உண்மையான பக்தியால் கர்வா மாதா மகிழ்ந்தாள். அவள் அருளால் வீராவதியின் கணவர் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து விழித்தவர் போல் எழுந்து உட்கார்ந்தார். அன்று முதல் சுமங்கலிகள் இந்த விரதத்தை முறைப்படி இருந்து, நிலவைப் பார்த்து அர்க்கியம் தந்த பிறகே விரதத்தை முடிக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள்.

கர்வா · *1*

அப்³ கரவா மாதா கீ தூ³ஸரீ கதா² ஸுநிஏ। ப³ஹுத் பஹலே ஏக் நதீ³ கே கிநாரே ப³ஸே கா³ம்வ் மேம் கரவா நாம் கீ ஏக் பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீ அபநே பதி கே ஸாத்² ரஹதீ தீ²। ஏக் தி³ந் உஸகா பதி நதீ³ மேம் நஹாநே க³யா।12॥

இப்போது கர்வா மாதாவின் இரண்டாவது கதையைக் கேளுங்கள். முன்னொரு காலத்தில் ஒரு ஆற்றங்கரைக் கிராமத்தில் கர்வா என்ற கற்புடைய பெண் தன் கணவனோடு வாழ்ந்தாள். ஒருநாள் அவள் கணவன் ஆற்றில் குளிக்கச் சென்றான்.

கர்வா · *2*

நஹாதே ஸமய் ஏக் மக³ரமச்ச² நே உஸகா பைர் பகட்³ லியா ஒளர் உஸே பாநீ மேம் கீ²ஞ்சநே லகா³। பதி நே ஜோர் ஸே கரவா கோ புகாரா। கரவா தெள³ட³கர் ஆஈ ஒளர் உஸநே கச்சே ஸூத் கே தா⁴கே³ ஸே மக³ர் கோ பா³ந்த்⁴ தி³யா। உஸகே ஸதீத்வ கே ப³ல் ஸே மக³ர் ஜஸா ப³ந்தா⁴ கி ஹில் பீ⁴ ந ஸகா।13॥

குளித்துக்கொண்டிருந்தபோது ஒரு முதலை அவன் காலைப் பிடித்துத் தண்ணீருக்குள் இழுக்கத் தொடங்கியது. அவன் உரக்கக் கர்வாவை அழைத்தான். கர்வா ஓடி வந்து, பதப்படுத்தாத பருத்தி நூலால் முதலையைக் கட்டினாள். அவளது கற்பின் வலிமையால் அந்த நூல் முதலையை அசைய முடியாதபடி பிணைத்தது.

கர்வா · 3

பி²ர் கரவா யமராஜ் கே பாஸ் பஹுஞ்சீ ஔர் போ³லீ, “ஹே யமராஜ், இஸ் மக³ர் நே மேரே பதி கோ பகடா³ ஹை। இஸே அபநே லோக் லே ஜாஇ ஔர் மேரே பதி கோ லம்பீ³ ஆயு தீ³ஜிஏ।” யமராஜ் நே கஹா, “அபீ⁴ இஸ் மக³ர் கீ ஆயு பா³கீ ஹை। மைம் இஸே நஹீம் லே ஜா ஸகதா।”14॥

பிறகு கர்வா எமதர்மனிடம் சென்று, “எமராஜனே, இந்த முதலை என் கணவனைப் பிடித்திருக்கிறது. இதை உன் உலகுக்குக் கொண்டுபோ; என் கணவனுக்கு நீண்ட ஆயுள் கொடு” என்றாள். “இந்த முதலைக்கு இன்னும் ஆயுள் இருக்கிறது. இதை நான் கொண்டுபோக முடியாது” என்றான் எமன்.

கர்வா · 4

கரவா நே கஹா, “யதி³ ஆப் ஐஸா நஹீம் கரேங்கே³, தோ மைம் ஆபகோ ஶாப் தே³ தூ³ங்கீ³।” பதிவ்ரதா கே ஶாப் ஸே யமராஜ் பீ⁴ட³ர் க³ஏ। உந்ஹோம்நே மக³ர் கோ யமலோக் பே⁴ஜ் தி³யா ஔர் கரவா கே பதி கோ லம்பீ³ ஆயு கா வரதா³ந் தி³யா।15॥

“நீ அப்படிச் செய்யாவிட்டால் உன்னைச் சபிப்பேன்” என்றாள் கர்வா. கற்புடையவளின் சாபத்துக்கு எமனும் அஞ்சினான். முதலையை எமலோகத்துக்கு அனுப்பி, கர்வாவின் கணவனுக்கு நீண்ட ஆயுள் வரம் தந்தான்.

கர்வா · 5

தபீ⁴ ஸே கரவா கோ கரவா மாதா கே ரூப் மேம் யாத்³ கியா ஜாதா ஹை। கரவா செளத்² பர் ஸுஹாகி³நேம் உநஸே அபநே பதி கீ ரக்ஷா ஔர் லம்பீ³ ஆயு கீ ப்ரார்த²நா கரதீ ஹைம்।16॥

அன்று முதல் கர்வாவைக் கர்வா மாதாவாக நினைவுகூர்கிறார்கள். கர்வா செளத் அன்று சுமங்கலிகள் தங்கள் கணவரின் பாதுகாப்புக்காகவும் நீண்ட ஆயுளுக்காகவும் அவளை வேண்டுகிறார்கள்.

நிறைவு வேண்டுதல்

ஹே கரவா மாதா, ஜைஸே ஆபநே வீராவதீ கா ஸுஹாக்³ லௌடாயா ஔர் கரவா கே பதி கீ ரக்ஷா கீ, வைஸே ஹீ ஸப³கே ஸுஹாக்³ கீ ரக்ஷா கரநா। போ³லோ கரவா மாதா கீ ஜய்!

கர்வா மாதாவே, வீராவதிக்கு மாங்கல்யத்தைத் திருப்பித் தந்தது போலவும்,
கர்வாவின் கணவனைக் காத்தது போலவும், எல்லோருடைய
மாங்கல்யத்தையும் காப்பாய். கர்வா மாதாவுக்கு ஜெய்!

மூலம்: Nitya's retelling of the traditional story (Hindi, 2026), written for this site; not a transcription of any printed edition

இந்தப் பொருள் விளக்கங்கள் நாங்கள் எழுதிய முதல் வரைவு. இன்னும் எந்த அறிஞரும் இவற்றைச் சரிபார்க்கவில்லை. பிழை கண்டால் எங்களிடம் சொல்லுங்கள்.

getnitya.com/ta/parvati/karwa-chauth-vrat-katha/